

[Handelsministeren.]

stille sig, naar de skal beregne Renten af de Udlaan, de foretager sig, Udlaansrenten af de forskellige Udlaanstyper, tage Hensyn til Risikoen ved de forskellige Udlaan.

I Norge har man nylig beskæftiget sig med Spørgsmaalet, og Resultatet er blevet en Bemyndigelse for vedkommende norske Minister til at gribe ind over for Pengeinstitutterne, hvis det skønnes, at der tages for høj Rente af Udlaan. Jeg ved ikke, om det er Venstres Krav eller Ønske her i Danmark at faa gennemført en Lov svarende til den Lov, man har faaet i Norge, eller en anden Lov, der kan anvendes med samme Formaal for Øje. Men jeg kan sige til Venstre: Lad os se Forslaget, Regeringen er i hvert Fald villig til at drøfte Spørgsmaalet om, hvad der kan gøres ud over, hvad der allerede er stillet Forslag om, med Hensyn til at faa billige Penge til Erhvervene her i Landet. Og jeg siger til Venstre: Der er ingen Grund til at holde sig tilbage med Forslag, hvad enten man nu vil give Lovforslaget den ene Retning eller den anden, hvad enten man vil følge den norske Anvisning eller gaa sine egne Veje, Regeringen er villig til at drøfte Spørgsmaalet og prøve det sagligt.

Det ærede Medlem Hr. Krag kritiserede, at Forhandlingerne om Konverteringens praktiske Gennemførelse ikke var ført til Afslutning. Min højtærede Kollega Indenrigsministeren har udtalt sig derom, jeg skal nøjes med at gøre et Par korte Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte, at det var bombesikkert, at Konverteringen kunde gennemføres med Rigsdagens Tilslutning, og i den Forbindelse sagde det ærede Medlem Hr. Krag, at Bankerne skulde jo ikke diktere Betingelserne for deres Medvirken. Nej, det er vist ikke godt at stille sig paa det Standpunkt, at der her skal finde Diktater Sted; men maa jeg spørge: Vil man give Regeringen Bemyndigelse til at diktere Bankerne Betingelserne? Jeg har hidtil skønnet, at Stillingen var denne, at Regeringen skulde forhandle sig til Rette med Bankerne og med Sparekasserne, som der er Mulighed for at faa med. Man maa huske paa, at der her er Tale om at opsige Gæld paa 1 Milliard Kroner; man kan ikke paa Forhaand sige, at der ikke er nogen Risiko derved, det er jo en fuldstændig privat Gæld, der her skal konverteres, og Risikoen, den kan formentlig ikke vilkaarlig dikteres Pengeinstitutterne.

Det ærede Medlem Hr. Krag vilde bestride Rigtigheden af de givne Oplysninger om, at Bankerne for at gaa ind i Kon-

verteringsrisikoen havde krævet Sænkning af Indskudsrenten. Herom har jeg nu allerede sagt, hvad der er min Opfattelse, og hvad der er rigtigt, og jeg kan gentage, at det er afgjort givet, at Forlangendet er Bankernes, men vil man kvittere Kravet, kan der fornuftigvis forhandles om et andet Grundlag for Konverteringen dette specielle Spørgsmaal vedrørende.

Det ærede Medlem Hr. Krag anviste ogsaa selv et andet Grundlag baade med Hensyn til Risikoen og vel ogsaa med Hensyn til at kunne faa Penge. Det ærede Medlem pegede paa Muligheden af at tage en Obligationsskat i paakommende Tilfælde. Det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser undrede mig noget, idet en saadan Skats Vedtagelse faktisk vil være ensbetydende med at gaa ind i en Tvangskonvertering, hvad Venstre for faa Uger siden modsatte sig her i Salen.

Det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde ikke tro, at Bankerne havde nogen Interesse konverteringsmæssigt set i, at der blev ydet Rentetilskud som foreslaaet af Regeringen paa 1,3 pCt. Ikke desto mindre forholder det sig nu saaledes; det har de Pengeinstitutter, der skal deltage i Konverteringen, Interesse i, og det er ligetil at faa Øje paa, hvilken Interesse de paagældende Institutter har.

Det, der er Tale om, er at give de konverterede Obligationer den bedst mulige Sikkerhed for, at Obligationerne kan hævde sig, hvad Kurserne angaar, og det er da uomtvisteligt, at Rentetilskud, som foreslaaet, til Debitorerne i de kommende 5 Aar maa stimulere Obligationsskurserne. Man giver Obligationsejerne større Sikkerhed for, at deres Obligationer kan bevare deres Værdi, større Sikkerhed, end hvis et saadant Tilskud ikke gives.

Man kan selvfølgelig godt plukke Afsnit for Afsnit ud af Lovforslaget og reducere det til saa at sige ingenting, men man kan ikke plukke Lovforslaget, som foreslaaet, itu og alligevel paastaa, at det, der bliver tilbage, er bedre end det, der er foreslaaet, og at man lettere eller lige saa let kan komme igennem med Konverteringen, selv om man gaar den af Oppositionen foreslaaede Vej. Det foreslaaede er en Helhed, det er et Tilbud til kriseramte Landmænd, og jeg kan ikke skønne rettere, end at en Afvisning faktisk er ensbetydende med, at man ikke mener, at Hjælpen er paakrævet i det fulde Omfang.

Man kan i hvert Fald ikke afvise Forslaget med den Begrundelse, at Landbruget